

Zadeva C-354/20 PPU

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

31. julij 2020

Predložitveno sodišče:

Rechtbank Amsterdam (Nizozemska)

Datum predložitvene odločbe:

31. julij 2020

Evropski nalog za prijetje, izdan zoper:

L

Druga stranka v postopku:

Openbaar Ministerie

Predmet postopka v glavni stvari

Predlog na podlagi člena 23(2) Overleveringswet (zakon o predaji), ki se nanaša na obravnavo evropskega naloga za prijetje in predajo (v nadaljevanju: ENP), ki ga je izdalo poljsko sodišče zaradi prijetja in predaje L Republiki Poljski

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) se s sklicevanjem zlasti na sodbo Sodišča z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586 [v nadaljevanju: Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema)], sprašuje, kakšen vpliv morajo imeti na odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdalo poljsko sodišče, nedavni dogodki v zvezi s pravno državo na Poljskem, zlasti, kako bi ti dogodki konkretno vplivali na obveznost rechtbank (sodišče), da uporabi okvir za presojo, ki je oblikovan v tej sodbi.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali Okvirni sklep 2002/584/PNZ, člen 19(1), drugi pododstavek, PEU in/ali člen 47, drugi odstavek, Listine nasprotujejo temu, da izvršitveni pravosodni organ predloži v izvršitev ENP, ki ga je izdalo sodišče, kadar se nacionalno pravo odreditvene države članice po izdaji ENP tako spremeni, da sodišče ne izpolnjuje več zahtev po učinkovitem sodnem varstvu/dejanskem sodnem varstvu, ker s to zakonodajo ni več zajamčena neodvisnost tega sodišča?

2. Ali Okvirni sklep 2002/584/PNZ in člen 47, drugi odstavek, Listine nasprotujeta temu, da izvršitveni pravosodni organ predloži v izvršitev ENP, če je ugotovil, da v odreditveni državi članici obstaja resnična nevarnost za kršitev temeljne pravice vsakega osumljenca – in torej tudi zahtevane osebe – do neodvisnega sodišča ne glede na to, katera sodišča te države članice so pristojna za postopke, ki bodo vodeni zoper zahtevano osebo, in ne glede na osebne razmere zahtevane osebe, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen ENP, ta resnična nevarnost pa je povezana z dejstvom, da zaradi sistemskih in splošnih pomanjkljivosti sodišča odreditvene države članice niso več neodvisna?

3. Ali Okvirni sklep 2002/584/PNZ in člen 47, drugi odstavek, Listine resnično nasprotujeta temu, da izvršitveni pravosodni organ predloži v izvršitev ENP, če je ugotovil, da:

- v odreditveni državi članici obstaja resnična nevarnost za kršitev temeljne pravice vsakega osumljenca do poštenega sojenja, ta nevarnost pa je povezana s sistemskimi in splošnimi pomanjkljivostmi, ki se nanašajo na neodvisnost sodne oblasti v tej državi članici,
- zaradi česar te sistemske in splošne pomanjkljivosti ne le lahko imajo negativne posledice, ampak dejansko imajo negativne posledice za sodišča te države članice, ki so pristojna za postopke, ki se bodo vodili zoper zahtevano osebo, in
- zato obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za zahtevano osebo obstajala resnična nevarnost, da bo kršena njena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja,

čeprav zahtevana oseba ne glede na te sistemske in splošne pomanjkljivosti ni navedla posebne zaskrbljenosti in čeprav osebne razmere zahtevane osebe, narava kaznivih dejanj, zaradi katerih je kazensko preganjana, in okvir, na katerih je utemeljen ENP, ne glede na te sistemske in splošne pomanjkljivosti ne vzbujajo bojazni, da bo prišlo do konkretnih pritiskov ali vplivanja na njen kazenski postopek s strani izvršilne in/ali zakonodajne veje oblasti?

Navedene določbe prava Unije

Pogodba o Evropski uniji: člen 19(1)

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah: člen 47, drugi odstavek

Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299/PNZ (UL 2009, L 81, str. 24): členi 1, od 3 do 5 in 6

Navedene določbe nacionalnega prava

Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (zakon z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Okvirnega sklepa Sveta Evropske unije o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami Evropske unije (zakon o predaji)): člen 23

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu) mora odločiti o izvršitvi ENP, ki se nanaša na L, državljana Republike Poljske. Ta ENP je 31. avgusta 2015 izdalo poljsko sodišče, ki je v predložitveni odločbi poimenovano „Circuit Court in Poznań“, njegov cilj pa je prijetje in predaja L Poljski zaradi kazenskega pregona.
- 2 Državni tožilec je 7. februarja 2020 pri rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu) vložil predlog na podlagi člena 23 zakona o predaji, v katerem med drugim zahteva, naj rechtbank (sodišče) ENP sprejme v obravnavo.
- 3 Rechtbank (sodišče) je zaradi dvomov o nedavnih dogodkih v zvezi s pravno državo na Poljskem, zlasti o konkretnem vplivu teh dogodkov na ukrepe, ki jih je na podlagi sodbe Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema) v takem primeru treba sprejeti pri odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, državnega tožilca 12. junija 2020 zaprosilo, naj odreditvenemu pravosodnemu organu postavi nadaljnja vprašanja.
- 4 Na ta vprašanja je bilo odgovorjeno 25. junija in 7. julija 2020, razen na vprašanja o Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče za civilne in kazenske zadeve, Poljska). Prek Eurojusta je bilo zato postavljeno vprašanje samemu Sąd Najwyższy, vendar odgovora na vprašanje ni bilo.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 5 Po navedbah zagovornika L je treba predlog državnega tožilca za obravnavo ENP razglasiti za nedopusten. Zagotovo naj bi bilo jasno, da obstaja nevarnost, da L na Poljskem ne bo deležen poštenega sojenja. Na podlagi sodbe Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema) naj bi bilo rehtbank (sodišče) v takem primeru od odreditvenega pravosodnega organa dolžno zahtevati vse potrebne podatke, vendar to ni dalo želenega rezultata: od desetih vsebinskih vprašanj, ki jih je rehtbank (sodišče) postavilo v vmesni sodbi z dne 12. junija 2020, so poljski pravosodni organi odgovorili le na dve. Tako naj ne bi prišlo do dialoga, navedenega v sodbi Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti sodnega sistema). Zato naj rehtbank (sodišče) ne bi moglo ustrezno presoditi, kako resna je nevarnost za kršitev temeljne pravice do poštenega sojenja.
- 6 Državni tožilec meni, da ta ugovor ne more uspeti. Iz sodbe Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema) naj ne bi izhajalo, kakšna mora biti posledica tega, da se odreditveni pravosodni organ ni (v celoti) vključil v dialog. To naj ne bi izhajalo niti iz zakona o predaji.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 7 Razlogi, navedeni v členih od 3 do 5 Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, ne dajejo podlage za zavrnitev predaje. Vendar rehtbank (sodišče) meni, da se glede na nedavne dogodke v zvezi z zakonodajo Republike Poljske glede neodvisnosti poljske sodne oblasti sooča z vprašanjem, ali mora ENP predložiti v izvršitev.
- 8 Po sodbi Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema) rehtbank (sodišče) v vsaki zadevi, ki se nanaša na ENP, ki ga je zaradi pregona izdalo sodišče v Republiki Poljski, domneva, da v tej državi članici v splošnem grozi resnična nevarnost, da bo zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti odreditvene države članice kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, kot je zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.¹ Zaradi ugotovljene splošne resnične nevarnosti je rehtbank (sodišče) od tedaj vedno preučilo:
 - ali imajo lahko te sistemske ali splošne pomanjkljivosti negativne posledice na ravni sodišč te države, ki so pristojna za postopke, ki se bodo vodili zoper zahtevano osebo,² in če je tako,
 - ali „ob upoštevanju posebne zaskrbljenosti, ki jo je navedla zadevna oseba, in informacij, ki jih je ta eventualno predložila, [...] obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za navedeno osebo obstajala resnična nevarnost, da

¹ Glej sodbo Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), točka 61.

² Prav tam, točka 74.

bo kršena njena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja glede na njene osebne razmere ter na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen evropski nalog za prijetje“.³

- 9 Poleg tega rechtbank (sodišče) vzpostavi dialog z organom, ki je izdal ENP. Rechtbank (sodišče) je 4. oktobra 2018 v zadevi, ki se je nanašala na nek drug poljski ENP, poizvedovalo, katera sodišča so pristojna za seznanitev s kazenskim pregonom zoper zahtevano osebo, in je v zvezi s temi sodišči postavilo vprašanja o spremembah v kadrovski zasedbi (II A), dodeljevanju in obravnavanju zadev (II B), disciplinskih zadevah in drugih (disciplinskih) ukrepih (II C), postopkih za varstvo pravice do neodvisnega sodišča (II D) in postopku „izrednega pravnega sredstva“ (II E).
- 10 V odločbi z dne 27. septembra 2019 je rechtbank (sodišče) razsodilo, da je glede na odgovore, ki jih je po svoji sodbi z dne 4. oktobra 2018 prejelo v številnih zadevah, v tem trenutku dovolj seznanjeno z vplivom ugotovljenih sistemskih in splošnih pomanjkljivosti na ravni sodišč, ki so pristojna za postopke, ki se bodo vodili zoper zahtevane osebe. Ta vpliv je bil namreč tak, da so navedene sistemske pomanjkljivosti po mnenju rechtbank (sodišče) v *vseh* primerih *lahko* imele *negativne* posledice za ta sodišča. Zato ni bilo več treba postaviti vprašanj II A, B, D in E, razen če bi prišlo do novih upoštevnih dogodkov. Vprašanja o disciplinskih zadevah in drugih (disciplinskih) ukrepih (II C) pa je bilo treba še postaviti.
- 11 Zato je rechtbank (sodišče) v odločbi z dne 16. januarja 2020 med drugim odločilo, da:
 - so razpoložljive informacije o splošnem stanju disciplinskih zadev in drugih disciplinskih ali nedisciplinskih ukrepov proti poljskim sodnikom sicer zelo zaskrbljujoče in da je najnovejši razvoj dogodkov neugoden, vendar je ta splošna slika načeloma še nezadostna, da bi se v posameznih primerih domnevalo, da bi lahko bila ogrožena pravica do poštenega sojenja zahtevane osebe;
 - so bile informacije o disciplinskih zadevah in drugih (disciplinskih) ukrepih pomembne za odgovor na vprašanje, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za zahtevano osebo obstajala resnična nevarnost, da bo kršena njena temeljna pravica do neodvisnega sodišča in zato bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja glede na njene osebne razmere ter na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen evropski nalog za prijetje, da pa te informacije po tedanjem stanju stvari brez nadaljnjih podatkov o osebnih razmerah zahtevane osebe, ki dodatno prispevajo k

³ Prav tam, točka 75.

- strahu, da je v nevarnosti njena pravica do poštenega sojenja, lahko vodijo do tega, da se predaji ne ugotovi;
- ker zahtevana oseba ni opozorila na take podatke, ni bilo razloga, da bi se še dlje čakalo na odgovor na že postavljena vprašanja o disciplinskih zadevah in drugih (disciplinskih) ukrepih, pri čemer je rechtbank (sodišče) predvidelo, da bi – če se mu bo to zdelo potrebno glede na nove upoštevne dogodke – postavilo nadaljnja vprašanja.
- 12 V obdobju pred sodbo Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema) in po njej je prišlo do dogodkov, ki vzbujajo resno zaskrbljenost glede neodvisnosti sodne oblasti na Poljskem. V obdobju med letoma 2017 in 2018 je na primer minister za pravosodje zamenjal več kot 100 predsednikov in podpredsednikov sodišč. Poleg tega je bil proti več poljskim sodnikom uveden disciplinski postopek zaradi vsebine njihovega dela ali zato, ker so uporabili svobodo izražanja. Nazadnje gre za kršitev neodvisnega in učinkovitega ustavnopravnega nadzora na Poljskem.
- 13 Iz nadaljnjega razvoja dogodkov malo pred odločbo z dne 16. januarja 2020 in po njej je po mnenju rechtbank (sodišče) razviden tako povečan pritisk na neodvisnost sodišč na Poljskem, da lahko to vpliva na njegovo odločitev o predaji in na usmeritev, določeno v sodbi z dne 16. januarja 2020. Rechtbank (sodišče) med drugim navaja novi zakon o sodni oblasti z dne 20. decembra 2019, ki je začel veljati 14. februarja 2020, in dejstvo, da je generalna skupščina Evropske mreže sodnih svetov maja 2020 predlagala, naj se Krajowa Rada Sądownictwa, poljski sodni svet, izbriše iz članstva. Sklicuje se tudi na sodbi Sodišča z dne 19. novembra 2019, A.K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata Sąd Najwyższy), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, ter z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową (Disciplinska ureditev za sodnike), C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, sklep Sodišča z dne 8. aprila 2020, Komisija/Poljska, C-791/19 R, EU:C:2020:277, in četrti postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, ki ga je Komisija sprožila proti Poljski 29. aprila 2020 zaradi zgoraj navedenega zakona o sodni oblasti z dne 20. decembra 2019.
- 14 Na podlagi teh dogodkov je rechtbank (sodišče) sklenilo, da Krajowa Rada Sądownictwa – katerega člane imenuje disciplinski senat Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) – ni organ, ki je nepristranski in neodvisen od zakonodajne in izvršilne oblasti, in da disciplinski senat – ki odloča v disciplinskih zadevah zoper sodnike Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) in rednih sodišč – ni sodišče v smislu prava Unije. Neodvisnost disciplinskega senata Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) ni zajamčena, niti ni zajamčena neodvisnost rednih sodišč – med njimi tudi sodišča, ki je izdalo ENP v tej zadevi. Poljskim sodnikom zdaj grozi disciplinski postopek, ki lahko vodi do tega, da bo zadeva vodena pri sodišču, katerega neodvisnost ni zajamčena.

Prvo vprašanje

- 15 Glede na te dogodke se najprej postavlja vprašanje, ali mora izvršitveni pravosodni organ predložiti v izvršitev ENP, ki ga je izdalo sodišče, katerega neodvisnost ni več zajamčena zaradi dogodkov po tej izdaji.
- 16 Okvirni sklep 2002/584/PNZ namreč po mnenju Sodišča temelji na načelu, v skladu s katerim morajo biti pri odločbah v zvezi z ENP spoštovana vsa jamstva, ki se zahtevajo za sodne odločbe, zlasti tista, ki izhajajo iz temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel. To pomeni, da mora tudi odločbo o izdaji ENP sprejeti pravosodni organ, ki izpolnjuje zahteve, ki so neločljivo povezane z učinkovitim sodnim varstvom, med katerimi je jamstvo neodvisnosti.⁴ Rechtbank (sodišče) iz sodb Sodišča z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, in z dne 24. junija 2019, Komisija/Poljska (Neodvisnost Sąd Najwyższy), C-619/18, EU:C:2019:531, ki se nanašata na zahtevo po neodvisnosti v okviru Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, člena 19(1), drugi pododstavek, PEU in člena 47, drugi odstavek, Listine, sklepa, da mora sodišče, ki izda ENP, izpolnjevati zahteve po učinkovitem sodnem varstvu oziroma dejanskem sodnem varstvu. Zato so potrebna pravila, ki omogočajo varstvo pred zunanjimi pritiski ali vplivi, ki bi lahko ogrozili neodvisnost sojenja v zadevah, predloženih temu sodišču.
- 17 Sodišče, ki je izdalo ENP, mora po mnenju rechtbank (sodišče) te zahteve izpolnjevati tudi po tej izdaji. Funkcije, ki jih tako sodišče opravlja v tej fazi, so po mnenju rechtbank (sodišče) „funkcije[, neločljivo povezane]“ z izdajo ENP,⁵ pri izvajanju katerih mora odreditveni pravosodni organ delovati neodvisno. Take funkcije poleg tega spadajo na področje prava Unije,⁶ tako da morajo biti pri izvajanju teh funkcij spoštovane zahteve po dejanskem sodnem varstvu in s tem zahteva po neodvisnosti.
- 18 Glede na sklep v točki 14 rechtbank (sodišče) meni, da sodišče, ki je izdalo ENP, zaradi spremenjene nacionalne zakonodaje po izdaji ENP ne izpolnjuje več zahtev po učinkovitem sodnem varstvu/dejanskem sodnem varstvu, ker s to zakonodajo ni več zajamčena njegova neodvisnost od zakonodajne in/ali izvršilne oblasti. Rechtbank (sodišče) se sprašuje, ali pravo Unije nasprotuje temu, da samo kot izvršitveni pravosodni organ v takih okoliščinah predloži v izvršitev ENP, ki ga je izdalo tako sodišče.

⁴ Prav tam, točka 56.

⁵ Sodba z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državno tožilstvo v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 74.

⁶ Glej sodbo z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, točka 34.

Drugo vprašanje

- 19 To vprašanje se postavlja zgolj za primer, da bo odgovor na prvo vprašanje nikalen. V tem primeru rechtbank (sodišče) meni naslednje.
- 20 V točki 14 je bilo ugotovljeno, da zaradi nedavnih dogodkov na Poljskem ni več zajamčena neodvisnost sodišč. Iz tega po mnenju rechtbank (sodišče) izhaja, da gre za take sistemske in splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti, da ni več za nobenega osumljenca, ki se mu sodi v Republiki Poljski, zajamčena pravica do neodvisnega sodišča, ne glede na njegove osebne razmere, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjan, in okvir, na katerih je utemeljen ENP. Povedano drugače: iz tega sklepa izhaja, da v Republiki Poljski za vsakega osumljenca – in torej tudi za zahtevano osebo – obstaja resnična nevarnost za kršitev temeljne pravice do poštenega sojenja. Ta resnična nevarnost je povezana z dejstvom, da vsa ta sodišča niso več neodvisna zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti.⁷
- 21 Zaradi navedenega se pojavlja vprašanje, ali ta ugotovitev že zadostuje, da se – brez (nadaljnega) dialoga z odreditvenim pravosodnim organom in ne da bi bilo (treba) še naprej konkretno preverjati, ali bodo sistemske pomanjkljivosti negativno vplivale na konkretna sodišča, ki bodo sodila zahtevani osebi, in ali za to osebo glede na njene osebne razmere obstaja resnična nevarnost, da bo kršena bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja (glej okvir za presojo iz točke 8) – ENP ne predloži v izvršitev.
- 22 Po mnenju rechtbank (sodišče) je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno. Sodbo Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema) je mogoče po mnenju rechtbank (sodišče) razlagati tako, da ne vpliva na primere, v katerih so sistemske ali splošne pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti take, da z zakonodajo v izvršitveni državi članici ni več vsebinsko zajamčena neodvisnost sodišč, tako da je treba tudi brez nadaljnje presoje šteti, da je obstoj negativnih posledic pomanjkljivosti v posameznih primerih dokazano dejstvo.

Tretje vprašanje

- 23 To vprašanje se postavlja zgolj za primer, da bo odgovor na drugo vprašanje nikalen. V tem primeru rechtbank (sodišče) meni naslednje.
- 24 V obravnavani zadevi je rechtbank (sodišče) odreditvenemu pravosodnemu organu postavilo vprašanja v okviru dialoga, ki je določen v sodbi Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti sodnega sistema) (točke od 75 do 77). Ta organ niti po drugem pozivu ni v celoti odgovoril na ta vprašanja. Prejeti odgovori

⁷ Glej sodbo Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), točka 61.

zgolj potrjujejo sklep, da zaradi sistemskih in splošnih pomanjkljivosti ni več zajamčena neodvisnost poljskih sodišč.

- 25 To poraja vprašanje, ali ta ugotovitev zadostuje za sklep, da lahko te sistemske in splošne pomanjkljivosti negativno vplivajo na sodišča, ki so pristojna v tej zadevi, s tem, da je zahtevana oseba izpostavljena resnični nevarnosti za kršitev temeljne pravice do neodvisnega sodišča in s tem za poseg v bistvo pravice do poštenega sojenja, ne glede na svoje osebne razmere, naravo kaznivih dejanj, zaradi katerih je kazensko preganjana, in dejanski okvir, na katerih je utemeljen evropski nalog za prijetje.
- 26 Po mnenju rechtbank (sodišče) je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno. Sistemske in splošne kršitve, ki se nanašajo na neodvisnost sodne oblasti, ne vplivajo negativno le na Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), ampak tudi na redna sodišča, med katera spada odreditveni pravosodni organ. Poleg tega iz sklepa v točki 14 izhaja, da za vsakega osumljenca – in torej tudi za zahtevano osebo – obstaja resnična nevarnost za kršitev pravice do neodvisnega sodišča in torej za poseg v bistvo pravice do poštenega sojenja. Ta resnična nevarnost izvira iz tega, da s poljsko zakonodajo ni več zajamčena neodvisnost teh sodišč.

Predlog za obravnavo po nujnem postopku

- 27 Rechtbank (sodišče) predlaga Sodišču, naj ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku iz člena 107 Poslovnika. Vprašanje za predhodno odločanje se namreč nanaša na področje v smislu tretjega dela, naslov V, PDEU, zahtevana oseba pa ostaja v priporu z namenom predaje, dokler rechtbank (sodišče) ne bo odločilo o zahtevi za predajo. Te odločitve rechtbank (sodišče) ne more sprejeti, dokler Sodišče ne odgovori na vprašanja za predhodno odločanje. Hiter odgovor Sodišča zato neposredno in odločilno vpliva na trajanje pripora z namenom predaje zahtevane osebe.